

เทศน์เช้า วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมๆ นะ ฟังธรรมเพื่อสัจธรรม เห็นไหม เราชวนขวายมา ขวนขวายมากก็เพื่อหัวใจดวงนี้ เพื่อหัวใจของเราก่อนนะ

เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ พยายามประพฤติปฏิบัติชำระล้างกิเลสในใจของตนให้ได้ อย่าให้มันเบียดเบียนหัวใจของเรา ไม่เบียดเบียนตนและก็ไม่เบียดเบียนคน ถ้ามันเบียดเบียนตนนะมันกัด มันกัดมันฉีกในใจ มันเจ็บมันแสบ แล้วไม่มีใครช่วยเหลืออะไรได้หรอก ไม่มีใครช่วยเหลืออะไรได้

แต่เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ธรรมโอสถๆ เห็นไหม ธรรมโอสถศีล สมาธิ ปัญญา แค่นี้สติ

หลวงตาท่านเน้นย้ำสติ เน้นย้ำสติ ถ้าขาดสติแล้วเป็นมิจฉาทิฎฐิทั้งสิ้น ถ้าขาดสติ การประพฤติปฏิบัติมันหวัตอ สักแต่ว่าทำๆ

แล้วท่านเน้นย้ำเลย คนที่ประพฤติปฏิบัติเวลาเข้าทางจงกรม ใจอย่างกับหมาตาย

ท่านพูดถึงหมาตาย หมามันตายแล้วมันไม่มีชีวิตจิตใจ เรายังโง่กว่ามันนะ โง่กว่ามัน เพราะเราไม่มีสติปัญญาพลิกแพลงแก้ไขไง ถ้าเรามีสติปัญญาพลิกแพลงแก้ไข เวลาประพฤติปฏิบัติต้องให้ฉลาดกว่าหมาตาย หมามันตายแล้วเราต้องฉลาดกว่ามัน เรายังเคลื่อนไหวได้ หมาตายมันขยับเขยื้อนไม่ได้ เรายังโง่กว่ามันอีก นี่เวลาเบียดเบียนตนไง

แต่เวลาเรามีศรัทธามีความเชื่อในพระพุทธศาสนา ถ้ามีความเชื่อในพระพุทธศาสนานะ ศาสนานี้เหนือโลกเหนือสงสารเหนือวัฏฏะ สตุถา เทวมนุสสุสานิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนสามโลกธาตุ

ผลของวิภวัญญู ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า วิภวัญญู พ้นออกไปจากวิภวัญญู พ้นออกไปจากการเกิด การแก่ การเจ็บ การตาย

แต่พวกเรามันเป็นสังขาร มันเป็นความจริงที่ใครจะโต้แย้งไม่ได้ทั้งสิ้น กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน เรามีเวรมีกรรม กรรมคือการกระทำ ใครไม่เคยทำอะไรเลยหรือ ทำทุกคน แต่ทำดีหรือทำชั่วทั้งสิ้น การกระทำอันนั้นมันฝังลงที่ใจ มันไม่มีของฟรีหรอก

พระพุทธศาสนาไม่มีของฟรี สิ่งที่ได้มา ได้มาจากปากกัดตีนถีบ ได้มาจากการขวนขวาย ได้มาจากการกระทำทั้งสิ้น แต่เพราะเรามีสติปัญญาของเรา เราได้สร้างคุณงามความดีของเรา เราถึงได้เกิดเป็นมนุษย์ไง

เกิดเป็นมนุษย์นี้แสนยาก แสนยาก แต่ทำไมคนทุกข์คนจนเกิดมาเป็นแพเลย อย่างกับแม่เปิดเลย เดินเป็นแพเลย เพราะอะไรล่ะ เพราะมันต้องเกิด ในเมื่อมันมีจิตวิญญาณอยู่ มันต้องเกิด

เวลามันเกิดขึ้นมา กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กันนะ ทำไมไม่ไปเกิดเป็นลูกเศรษฐี มหาเศรษฐี เศรษฐีโลกนั้นนะ ทำไมไม่ไปเกิดตรงนั้นนะ เกิดแล้วมันจะได้มั่งมีศรีสุข มันจะได้สุขสบายของมันไง แต่ไม่ใช่

บิล เกตส์ มันบอกเลย มันไม่ให้โรครวยทำลายลูกมัน มันตัดไปทำมูลนิธิ ๖๐,๐๐๐ ล้าน เหรียญดอลลาร์สหรัฐ

คนรวยมันทำเพื่อประโยชน์โลก แล้วเขาถาม ทำไมทำอย่างนั้นนะ

ไม่อยากให้โรครวยทำร้ายทำลายลูกฉัน ไม่ให้โรครวยทำร้ายลูกฉัน เพราะถ้าโรครวยทำร้ายลูกฉัน ลูกฉันจะทำมาหากินไม่เป็น ลูกฉันจะไม่มีสติปัญญา เห็นไหม ไม่ให้โรครวยทำลายลูกฉัน นี่คนที่มีความสติปัญญาไง

ทีนี้เวลาเวียนว่ายตายเกิดในวิภวัญญู ถ้าเวียนว่ายตายเกิดในวิภวัญญูนะ เวลาจะมีบอลโลก เวลาจะมีนักชกตลก จะมีการเลือกตั้ง เจ้าหน้าที่ตำรวจเขาจะเคลียร์พื้นที่ เขาจะตรวจสอบ เขาจะทำของเขาเพื่ออะไร เพื่อความปลอดภัยไง ใช่ไหม

เวลาจะเลือกตั้งเขาลาดตระเวนเลย เพื่อดูซิใครมีสิ่งผิดกฎหมายๆ เวลาจะมีบอลโลก เขาระวังเลย ถ้าจบบอลโลกแล้วมันจะมีแต่การปล้นการจี้ มันมีแต่หนี้สินไง นี่พูดถึงถ้ามันไม่มี สิ่งใดเขายังป้องกัน ทางรัฐบาลที่เขามีสติปัญญาเขารู้จักรักษา แล้วในปัจจุบันนี้เราเห็นสภาวะ เศรษฐกิจ ภาวะเศรษฐกิจถ้ามันมีปัญหาขึ้นมา เราต้องมีความฉลาดไง

ปัจจัยเครื่องอาศัยๆ พระบิณฑบาตเลี้ยงชีพด้วยปลีแข้ง เรามีมากน้อยแค่ไหนเราก็ใส่ พอประมาณของตน ถ้าพอประมาณของตนนะ เราทำเพื่อหัวใจของเราไป

เวลามาวัดมาวา เรามาด้วยหัวใจ ของชาวๆ ไม่ต้องแจก ไม่ต้องใส่ก็ได้ พระเขาไม่กิน กระดาษหรรอก

เวลาพูดถึงธรรมะนะ ให้อภัยลาอย่างนั้น กระดาษอย่างนั้น เป็นอสรพิษอย่างนั้น แหม! มองเลยนะ

ไม่จำเป็น ในพม่าเขาไปวัดไปวา กัน เขาเข้าวัดเข้าวาเพื่อไปกราบพระ เราก็เหมือนกัน เรามาวัดมาวาเพื่อมากราบพระไป ในเมื่อเราไม่มีที่จะกราบ เห็นไหม

แต่ถ้าครูบาอาจารย์ของเรา ครูบาอาจารย์ท่านอุคตคิโนป่าในเขาของท่าน ตาเหมือน เทียน รูปเหมือนนิ้วมือ เวลาอยู่ในป่าในเขาทำวัตรสวดมนต์ ทำวัตรมาจากไหน เวลาทำวัตร สวดมนต์ เวลาทำวัตรสวดมนต์ทำมาจากหัวใจของตน เห็นไหม

เวลาหลวงตา หลวงตาพระมหาบัว ถ้าวันไหนไม่ได้กราบหลวงปู่่มั่นก่อน นอนไม่ได้

ก่อนนอนกราบ พระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ แล้วยังระลึกถึงหลวงปู่่มั่น เพราะหลวงปู่ มั่นท่านเป็นแบบอย่าง ท่านเป็นตัวอย่างที่ดีงามของท่านมา แล้วหลวงปู่่มั่นเป่ากระหม่อมเรามา หลวงปู่่มั่นเป่ากระหม่อมเรามา

เราภาวนาแล้วหลงไหลไปในกิเลสนะ ทำสมาธิด้วยปัญญานะ กิเลสมันชักมันจูงไปนะ โอ้ย! นิพพานๆ

เวลาขึ้นไปหาหลวงปู่่มั่นนะ “ไต่บ้ำสังขารๆ ไต่นิพพานๆ ไต่บ้ำสังขาร ไต่บ้ำความคิด ความปรุง ความแต่งของตนนั้นนะ”

เห็นไหม คนที่เขามีปัญญาเขาแก้ไขกันมา เขาคุ้มครองดูแลกันมา ฉะนั้น เวลาคนหลงไปแล้ว แล้วมีครูบาอาจารย์ชักกลับมา ดึงกลับมา มันจะระลึกถึงบุญคุณของครูบาอาจารย์ไหม ฉะนั้นบอกว่า ถ้าท่านไม่ได้กราบหลวงปู่ มัน ท่านนอนไม่ได้

นี่เวลาครูบาอาจารย์ของเราเวลากกราบพระๆ ใจ ถ้ากราบพระจากหัวใจ คนที่เป็นธรรมในหัวใจ พุทธ ธรรม สงฆ์ในหัวใจ กราบที่ไหนก็ได้ใจ

แต่ถ้าคนยังไม่มีรูปเคารพ ถ้ามีรูปเคารพ เราจะกราบที่ไหนๆ ไปวัดไปวาาก็ไปกราบพระๆ กราบพระหัวใจเรามันมีสติ ให้หัวใจเรามันได้เบรค ไม่ให้กิเลสมันชักมันนำไป ไม่ให้กิเลสมันปั่นหัว นี่เรามีสติปัญญา เราไปกราบพระๆ

แล้วมาวัดมาวา มาวัดมาวาเพื่ออะไร

วัดเป็นที่รักษาทาน วัดเป็นที่อยู่ของผู้ทรงศีล วัดเป็นที่ประพฤติปฏิบัติ เราไปวัดไปวาคบบัณฑิตๆ ใจ บัณฑิตเวลาเราสนทนา เราเจรจากัน เราสนทนากันเรื่องพันทุกข์ๆ เราสนทนากันเรื่องประพฤติปฏิบัติใจ เวลาออกนอกกลุ่มนอกทาง เราอย่าไปยุ่งกับเขา คนมันไม่เหมือนกัน

เวลาเขาพูดนะ ตีรัจฉานวิชา วิชาทำให้เนิ่นช้า ทางจงกรม ทางสมาธิภาวนาขึ้นมา เรายังไม่มีเวลาจะทำเลย แล้วเราจะมานั่งคุยกันแต่เรื่องโลกเรื่องสงสาร เรื่องตีรัจฉานวิชา ทำให้เราเนิ่นช้าใจ

ถ้าเราจะประพฤติปฏิบัติขึ้นมา เวลาครูบาอาจารย์ที่ท่านประพฤติปฏิบัติเดินจงกรม ๗ วัน ๗ คืนอย่างนี้ นั่งสมาธิทั้งวันทั้งคืน ทำไมท่านอยู่ได้ล่ะ

คำว่า “อยู่ได้” แสดงว่าท่านมีธรรมเป็นเครื่องอยู่ หัวใจท่านมีที่อยู่อาศัย เห็นไหม

เราเดินจงกรมชั่วโมงหนึ่งเราก็จะคลั่งแล้ว นั่งสมาธิไปห้านาที่ จะเป็นจะตายแล้ว เพราะอะไร เพราะมันไม่มีธรรมเป็นเครื่องอยู่ ไม่มีธรรมโอสถ

มันขึ้นใจ มันอบอุน มันพอใจ เขาดูกันตรงนี้ ใจ ทางจงกรมๆ ทางที่นิ่งสมาธิภาวนานั่นแหละ ถ้ามันทำได้ๆ แสดงว่าหัวใจมันมีหลักมีเกณฑ์ ถ้าหัวใจมีหลักมีเกณฑ์ขึ้นมา เพราะเราเป็นพระปฏิบัติใช่ไหม เขาเน้นกันตรงนี้

สมัยหลวงตาท่านยังหนุ่มยังแน่นนะ ท่านไปที่ไหนก็แล้วแต่ ถ้าเกิดลาภสักการะจะตกที่นั่น ท่านไม่เคยเอากลับไปไหนเลย ท่านไม่แตะเลย ไร้สาระ

เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อสรพิษๆ เงินเป็นอสรพิษไง

เวลาไปกับพระอานนท์ เดินไปตามคันนาคันะ ไปเจอถุงเงินมา แล้วท่านแย้มพระสรวล พระอานนท์ถาม แย้มพระสรวลเพราะอะไร

ท่านชี้เลย อสรพิษๆ

เพราะโจรมันปล้นมา มันปล้นมันหนีมา เจ้าหน้าที่ตามมาทัน มันก็ซ่อนไว้ แล้วชาวนาที่ทำนาอยู่ที่นี่ไง

“นี่อสรพิษๆ”

พออสรพิษ ชาวนาได้ยินว่าอสรพิษก็นึกว่าเจอถุงเงิน เอากอบเอาเสียมจะไปตีมัน ช่วยองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง ถึงไปเจอถุงเงินเข้า ก็เลยวางไว้那儿 เจ้าหน้าที่ตามมาจับเขา นี่มีหลักฐาน อสรพิษกกองอยู่

เวลาจับไป ชาวนาไม่พูดอะไรเลยนะ บ่นอยู่คำเดียว “อสรพิษๆ”

จนพระเจ้าพิมพิสารถาม “อะไรอสรพิษ”

เลยเอามาสอบสวน สอบสวนว่า ตอนเข้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบิดนบาตมา ผ่านมาทางนี้ ทีนี้เขาบอกว่าอสรพิษ ชาวนานี้เข้าใจว่าเป็นงูก็จะไปตีให้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่ไปแล้วไปเห็นเป็นเงินเป็นทองก็วางไว้那儿แหละ แล้ววางไว้那儿 มันเป็นพยานว่าเขาไม่ได้เป็นโจร เขาไม่ได้ปล้นใครมา แต่ไอ้พวกที่โจรมันปล้นมามันจนตรอก มันเอามาวางไว้那儿 มันให้โทษไง พูดถึงว่าโทษๆ

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาแสดงธรรมๆ ว่าข้านี้ไม่ติดไม่ข้อง อสรพิษก็ไม่เอา นี่พูดถึงเวลาแสดงธรรมๆ ยิ่งใหญ่นัก ปล่อยวาง วางเปล่า แล้วถึงเวลาแล้วจะมาเอาแต่อสรพิษนี่

อสรพิษมันกัดหัวใจนะ ยิ่งพระที่ไม่มีหลักมีเกณฑ์ด้วย ยิ่งเห็นครูบาอาจารย์นะ ใ้อโฮ! รุ่งเรือง อยากจะเป็นนะ สร้างภาพ สร้างภาพทุกซั่วนั้นนะ เวลาคนแก่งงจนมันยิ่งทุกข์เข้าไปใหญ่ สิ่งที่เราจะมันอยากจะทำให้ตัวมันจนใจ

แต่ครูบาอาจารย์เรา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น หลวงตาท่านขึ้นชมมาก ท่านบอกนะ นี่พูดถึงความเป็นธรรมใจ

ถ้าพูดถึงทางโลก หลวงปู่มั่นทุกข์ที่สุด ทุกข์เพราะไปอยู่ในป่าในเขา ถ้าในป่าในเขาในสมัยโบราณมันไม่มีตลาด ไม่มีสิ่งใด มันเป็นป่าเป็นเขาจริงๆ อยู่ในป่าในเขาของท่าน ถ้าพูดถึงทางโลกนะ ท่านขาดท่านแคลนของท่าน ถ้ามองทางสายตาโลก

แต่ถ้าบอกท่านมองในสายตาธรรม ท่านยกย่องเลย หลวงปู่มั่นยิ่งใหญ่ เศรษฐีธรรม พระอรหันต์ทรงคุณธรรม วิมุตติสุขกลางหัวใจ วิมุตติสุข สุขมากๆ จะอยู่ป่าอยู่เขา อยู่ในที่อึดคัดขาด แคลนขนาดไหนมีความสุข

ใ้อพวกเศรษฐีอยู่บนตึกคอนโด ๕๐๐ ชั้นนั้นนะมันดันโครมๆ อยู่บนนั้นนะ

หลวงปู่มั่นของท่าน ท่านอยู่ในป่าในเขาของท่าน ท่านมีความสุขของท่าน ความสุข ความสงบในใจอันนั้น เห็นไหม ถ้าพูดถึงความเป็นธรรม ความเป็นธรรมยิ่งใหญ่นัก ยิ่งใหญ่ที่ไหน ยิ่งใหญ่คนที่ประพฤติปฏิบัติเท่าทันกันแล้วไปเห็นใจ

ใ้อเราไม่เห็นใจ แก่งง ฤๅษีอยู่ป่า ฤๅษีอยู่ป่าแล้วเหี้ยมันเคาพญูชา มันจะไปอุปัฏฐาก อุปถัมภ์ ฤๅษีทำนองนี้ นิ่งเสียวนะ พอเหี้ยเข้ามา มันเอาไม้จะตีเหี้ย จะกินเหี้ย ฤๅษีกินเหี้ย อยู่ในพระไตรปิฎก

คนถ้ามันปิดมันเบือน มันกลั่นมันแก่งง มันพลิกมันแพลง มันไม่เป็นความจริง มันรู้ได้ มันรู้ได้ทั้งสิ้น แต่ถ้าเป็นความจริงๆ ความจริงหลวงตาท่านพูดเอง ถ้ามีความจริงในหัวใจนะ จะปิดบังขนาดไหนมันก็ออกมาตอนพูดนั้นนะ เวลาพูดมันมีคุณธรรมในใจ คุณธรรมในใจมันแลบมันแลบมา มันรู้ได้ คนที่เป็นธรรมๆ รู้ได้ แต่คนที่เป็นกิเลสแล้วจะแสดงธรรม ยิ่งรู้ได้เข้าไปใหญ่ เพราะมันพูดมันผิดมันถูกของมัน แล้วกาลเวลาพิสูจน์

ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์คน

ถ้าหัวใจเป็นธรรมๆ นะ นี่ก็บอกว่าเป็นความสุขใจ สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มีใจ แล้วสุขอื่นใดเท่ากับจิตที่เป็นธรรมใจ ถ้ามันเป็นความสุข ความสุขจริง มันก็ต้องเสวยวิมุตติสุข สุขอันนั้นสิ ทำไมออกมาเดินโครมๆ ทำไมไปวุ่นวายอยู่กับทางโลกละ

เวลาทางโลกจะส่งเสริมเขานะ โลกนี้พร่องอยู่เป็นนิจ ไม่มีความเป็นไปไม่ได้ แต่เวลามันทุกข์มันยากขึ้นมาถึงที่สุด หลวงตาท่านยังต้องออกมาช่วยโลกเลย การช่วยของท่านช่วยได้ด้วยน้ำใสใจจริง ไม่ได้ช่วยแบบโลกๆ ใด แต่เวลาท่านช่วยแล้วท่านก็จบไป เพราะเป็นอำนาจวาสนาของคน

ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ คำว่า “เป็นธรรม” หนึ่งตัวอย่างดีกว่าร้อยคำสั่ง

พระอัญญาโกณฑัญญะเป็นสงฆ์องค์แรกของโลก ท่านบรรลุเป็นพระอรหันต์แล้วท่านไม่ได้สอนใครเลย ท่านอยู่ในป่าในเขาของท่าน อยู่ในความที่สงบสงัด นี่ถ้ามันเป็นจริงมันมีความสุขอย่างนั้น มันเป็นความจริงอย่างนั้น เพราะธรรมะยิ่งใหญ่ ธรรมะมันเหนือโลกเหนือสังสาร เหนือหมด เหนือทุกๆ อย่าง มันก็เลยเป็นวิวิธวิญญะ ออกจากวิญญะไปไง นี่พูดถึงธรรม ถ้าสั่งธรรมๆ นะ

เวลาที่เขาจะมีนักขัตฤกษ์ เขามีบอลลูก เขาจะมีต่างๆ เขาต้องเคลียร์พื้นที่ของเขา เพราะมันจะเกิดผลที่ได้เสียขึ้นมาแล้วมันจะมีปัญหา เวลาจะทำสิ่งใดเขาดูแลของเขา

ไฉ่ตอนนี้เป็นชาวพุทธ เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาสอนถึงสรรพสิ่งในโลกนี้เป็นอนิจจัง ความเปลี่ยนแปลง ความเคลื่อนไหวของมัน มันเป็นเรื่องธรรมดา แล้วเวลาที่มันเจริญรุ่งเรือง เราก็เป็นผู้หนึ่งที่ได้เสวยสุขอันนั้น เวลามันเกิดอึดอัดขาดแคลนขึ้นมา เราก็ต้องมีสติปัญญาสามารถรักษาใจของเราไว้

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะเป็นประโยชน์ตรงนี้ ตรงที่เราไม่ต้องดิ้นรน ไม่ต้องทุกข์ไม่ต้องยากจนเกินไป เรารู้จักประหยัด รู้จักมัธยัสถ์ รู้จักใช้สอยให้มันน้อยลงเพื่อการดำรงชีพของเรา อย่าเป็นหนี้เป็นสิน

ทุกข์ในชีวิตคนเรา ไม่มีทุกข์ใดเท่ากับความเป็นหนี้ ความเป็นหนี้ พยายามอย่าให้เป็น

ตอนนี้เราเกิดมาเราเป็นหนี้เวรหนี้กรรม ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติก็พยายามจะปลดหนี้เวรหนี้กรรมในใจของตน แล้วมันจะปลดได้ด้วยมรรคด้วยผลเท่านั้น จะไปปลดให้เจ้าพ่อเจ้าแม่ไหนทำไม่ได้ทั้งสิ้น ไม่มีใครทำให้ได้ทั้งสิ้น

ปัจจุบัน สันติภูลูกโก อตุตา หิ อตุตโน นาโถ เรามีสติเรามีปัญญาอย่างนั้น โลกเป็นโลกอย่างนี้ เราจะให้ทำความพอใจของเรามันเป็นไปไม่ได้ ถึงเวลามันดี มันฟูขึ้น ถึงเวลามันยุบยอบไป มันเป็นของมันอยู่อย่างนี้ เป็นวาระของเขา วาระของโลกเปลี่ยนแปลงไปตลอด แต่ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสว่างไสวกลางหัวใจของหลวงปู่มันตลอดอนันตกาล เอวัง